

РЕШЕНИЕ

№ 6594

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6950** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на „П.Е.С.“ – Е.- [населено място], представлявано от управителя Б. Г. К. срещу Решение № ПО-70/02.07.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 2553-06-603/25.06.2021г. от „П.Е.С.“ – Е.- [населено място] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С212225-023-0001763/22.06.2021г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят развива доводи, че обжалваното ППОМ, както и потвърждаващото го решение, са незаконосъобразни и необосновани, като издадени при липса на ясни мотиви, съществени процесуални нарушения, несъобразяване с материалния закон, несъразмерност на обезпечението, несъответствие с целта на закона. Излага твърдения, че потвърденото с решение на директора на ТД на НАП С. постановление за налагане на обезпечителни мерки е издадено в нарушение на чл. 121, ал.1 от ДОПК, тъй като към момента на издаването му ревизионно производство още не е започнало – към датата на издаването му ЗВР все още не е връчена. Излага твърдения, че в разпоредителната част на постановлението не е посочен размер на извършения спрямо дружеството заповор, което е самостоятелно основание за неговата отмяна. Изтъква, че провежданата спрямо дружеството Проверка за установяване на факти и обстоятелства с УИН № П-22222521095793 все още не е завършила, като дори не е изтекъл и срокът, даден до 28.06.2021г. за представяне на доказателства. Жалбоподателят прави извод, че

проверяващите го лица са действали преждевременно и незаконосъобразно, като не целят обезпечаване на никакви евентуални бъдещи задължения, а спиране на дейността му, което е напълно в противоречие с разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК, съгласно която предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Отделно от горното, сочи, че няма данни притежаваното имущество като състав, ликвидност и обремененост с тежести да не позволява безпроблемно събиране на задълженията от ревизията. Тези данни налагат извод, че не са налице необезпечени публични задължения от ревизията и ще се затрудни събирането им. Развива подробни съображения за материалната незаконосъобразност на оспореното Постановление, тъй като с него е определена значително по-голяма данъчна основа, която евентуално би се използвала за облагането по ЗДДС. С жалбата се иска отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки ведно с потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски по списък.

Ответната страна –директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2222251003536-020-001/21.06.2021г. на дружеството [фирма] с ЕИК:[ЕИК] е възложена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.12.2015г. до 31.05.2021г. Заповедта е изпратена за връчване на 21.06.2021г. и е получена от жалбоподателя на 23.06.2021г., видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“.

Представено е искане изх. № Р-2222251003536-039-002/22.06.2021г. от органа по приходите Н. К., в качеството на ръководител ревизия, с което е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки - заповед върху паричните средства на [фирма] в обектите, находящи се на ГКПП Капитан А., ГКПП М Т. и ГКПП Л., в които дружеството извършва дейност, с изключение на държавни такси, дължимите на основание чл. 14, ал. 2 от З.. В искането е посочено, че очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне е в размер на главница от 5_321_090,00 лв. данък върху добавената стойност и лихва в размер на 1_411_748,38 лв., изчислена към 21.06.2021г. В искането е отразено, че през ревизирания период основната търговска дейност на „П.Е.С.“-Е. е стопанисване, управление и поддържане на пунктовете за дезинфекция на основание представен Договор №9 от 12.03.2013г., сключен с Българска агенция по безопасност на храните /БАБХ/ с ЕИК[ЕИК] на ГКПП Капитан А., ГКПП Малко Т. и ГКПП Л.. Съгласно сключения договор между „П.Е.С.“- Е. и Българска агенция по безопасност на храните, ревизираното лице извършва за своя сметка дейността по чл. 190 от З., касаеща влизашите в страната превозни средства през територията на ГКПП Капитан А.; събира и внася дължимите на основание чл. 14, ал. 2 от З. държавни такси за дейността по т. 1; осигурява необходимия персонал за извършване на дейността; осигурява необходимите препарати за дейността, отговарящи на съответните

нормативни изисквания; поддържа необходимите технически средства и материално-техническа база за извършване на дейността. Дружеството се задължава да събира дължимите държавни такси, определени в Тарифата на таксите, които се събират от БАБХ на основание чл. 14, ал. 2 от З. и да внася същите по посочени в договора сметки на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/. Искането е мотивирано с възложена и неприключена проверка по отношение на [фирма], като към ревизията са приобщени събраните към момента доказателства с протокол за приобщаване №1738935/21.06.2021г. Изтъкнато е, че в хода на проверката от дружеството е изискано да се представят конкретни доказателства дали получателите на услугите са данъчно задължени лица и с какви документи проверяваното лице се е снабдило за доказване на също обстоятелство. Сочи, че към настоящия момент от проверяваното лице не са представени конкретни доказателства, от които да се докаже по категоричен начин, че получателите на услугата са данъчно задължени лица. В резултат на извършена проверка в информационните масиви на НАП и по-точно дневник продажби на дружеството за периода от 01.12.2015г. до 30.04.2021г. е установено, че дружеството е декларирало данни в кл. 14 на дневник продажби доставки по глава трета от ЗДДС и доставки в кл. 17 на дневник продажби. За периода от 01.12.2015 г. до 30.04.2021г. данъчната основа на доставките, по които не е установено, че получателят е данъчно задължено лице е в размер на 31_926_539,44 лв., а дължимия ДДС е в размер на 5_321_089,91 лв. Изложени са мотиви от ревизиращия екип, че налагането на предварителните обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Във връзка с искането е издадено оспореното Постановление изх. №С212225-023-0001763/22.06.2021г. на главен публичен изпълнител, с което е наложен запор по отношение на наличните към момента на действията по опис и изземване парични средства в каси в следните обекти на дружеството: М Т., Л. и офис- [населено място], с изключение на сумите за държавни такси, дължимите на основание чл. 14, ал. 2 от З. и събирани такси от дружеството въз основа на Договор №9 от 12.03.2013г., сключен с Българска агенция по безопасност на храните /БАБХ/ с ЕИК[ЕИК]. ПНПОМ е връчено на задълженото лице на 23.06.2021г., видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път към същото.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на „Пи.Еф.Си.“- Е., която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП - С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с Решение № ПО-70/02.07.2021г. на директора на ТД на НАП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна._

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на

обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал. 1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ заповед.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК

за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки се налагат още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. Предварителните обезпечителни мерки се налагат преди да възникне годно изпълнително основание – да бъде издаден РА, който подлежи на предварително изпълнение. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Спорен е въпроса дали предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана на дружеството ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Видно от нормата на чл. 114, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. В случая ЗВР№ №Р-2222251003536-020-001/21.06.2021г., с която е възложена ревизия на [фирма] е връчена на представляващия на дружеството на 23.06.2021г. Следователно към момента на отправяне на мотивираното искане от органа по приходите и на издаване на постановлението на 22.06.2021г. първата предвидена в чл. 121, ал. 1 от ДОПК предпоставка не е била налице, а именно - не е било налице валидно започнало ревизионно производство по отношение на [фирма]. Фактически един ден след издаване на заповедта за възлагане на ревизията и ден преди връчването ѝ, без да са извършени никакви процесуални действия, въз основа на които да се установят факти в ревизионното производство е направено искане за предварително обезпечаване на вземанията и е издадено на същата дата постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Позоваването на неприключена проверка по отношение на [фирма], чиито доказателства са приобщени към ревизията с протокол за приобщаване №1738935/21.06.2021г., не е убедителен аргумент, че органите по приходите са успели в краткия срок от един ден да направят коректни изчисления относно размера на дължимите публични задължения на проверяваното лице. Още повече, че провежданата спрямо дружеството Проверка за установяване на факти и обстоятелства с УИН № П-22222521095793 все още не е завършила, като не е изтекъл и срокът, даден до 28.06.2021г. за представяне на доказателства.

Съдът намира за правилен извода на решаващият орган, че възражението на дружеството за неправилно определяне данъчната основа е неотнормисимо в настоящото производство, а ще бъде предмет на разглеждане в ревизионното производство. В същото време размерът на данъчната основа безспорно рефлектира върху правната сфера жалбоподателя, тъй като пряко формира размера на дължимите публични

вземания, а оттам и на наложеното обезпечение. В тази връзка, съдът счита, че от оспорените ПНОМ и потвърждаващото го решение не става ясно по какъв начин се е стигнало до именно този резултат. Размерът на задълженията не е подкрепен с никакви мотиви, основани на изследване на обстоятелствата относно декларираните и проверени задължения, наличните активи и дали техният размер е недостатъчен да покрие публичните задължения. Действително към ПНОМ се намират мотиви, които обаче не са конкретизирани, предвид липсата на отбелязване на причините за всяко от необходимите условия за налагане на предварителни обезпечителни мерки поотделно. Дори и да не разполага с възможност в производството по чл. 121, ал.1 от ДОПК публичният изпълнител да проверява размера на задълженията, подлежащи на обезпечение, той следва да следи дали искането, с което е сезиран е мотивирано, каквото е императивното изискване на закона. В случая искането, въз основа на което е издадено процесното постановление изобщо не е мотивирано както по отношение размера на задълженията – посоченият размер е изцяло бланкетен, без да се основава на каквото и да било доказателство, а единствено се позовава на започнала проверка на дружеството – жалбоподател. По същия начин е посочен и размера на обезпеченото задължение в издаденото постановление – нарушение на изискването за форма по чл. 196, ал.1 ,т. 5 от ДОПК, което пречатства не само правото на защита на жалбоподателя, но и съдебния контрол за наличие на обезпечителна нужда и спазването на чл.121, ал. 3 от ДОПК. Като не е взел предвид, че обезпечителните мерки са наложени на [фирма] преди по отношение на дружеството да е започнало възложеното със ЗВР № №Р-2222251003536-020-001/21.06.2021г., ревизионно производство, директорът на ТД на НАП - С. е издал едно незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, както подлежи на отмяна и постановлението, с която са наложени предварителните обезпечителни мерки.

Допълнителен мотив за незаконосъобразност на решението е факта, че административният орган не е отчетел липсата на данни за спазването на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК при налагането на обезпечителните мерки. Видно от нея, предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Наложенията обезпечителна мярка в случая е заповед върху налични парични суми на дружеството. Видно от представената обратна ведомост, дружеството разполага с

определени активи: компютърна техника в размер на 21_581,14 лв. „Машини и оборудване“ в размер на 22_260,00 лв., „Транспортни средства“ в размер на 36_223,04 лв., „Други дълготрайни материални активи“ в размер на 4_523,00 лв., „Каса в лв. „, с дебитно салдо в размер на 1_739_623,53 лв. и „Каса в Е.“ с дебитно салдо в размер на 17_939_800,45 лв. При това положение, необоснован се явява извода на решаващият орган, че размерът на наличните активи, с които разполага ревизираното лице е многократно по-малък от размера на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията.

Всичко изложено по-горе води до извод, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е незаконосъобразно и като такова подлежи на отмяна, както подлежи на отмяна и постановлението, с която са наложени предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи направеното искане от жалбоподателя за присъждане на сторените и доказани по делото съдебно – деловодни разноси в общ размер на 750 лева: за заплатена държавна такса – 50 лева и за адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 700 лева. Размерът на адвокатското възнаграждение е близо до двукратния минимален размер, предвиден в чл. 8 във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. § 2а от ДР на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съдът намира, че не са налице предпоставки за намаляване на адвокатското възнаграждение поради прекомерност.

Така мотивиран, Административен съд – София - град, III отделение - 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-70/02.07.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 2553-06-603/25.06.2021г. от „П.Е.С.“ – Е.- [населено място], представлявано от управителя Б. Г. К. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С212225-023-0001763/22.06.2021г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. и **вместо него постановява:**

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С212225-023-0001763/22.06.2021г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП [населено място] да заплати на „П.Е.С.“ – Е.,

ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],
[улица], представлявано от управителя Б. Г. К. сумата от 750
/седемстотин и петдесет/ лева, представляващи съдебни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: